

Tisztelt
Nagy István,
igazgató úrnak

Tárgy: kérelem

Tisztelt Igazgató Úr!

Valójában szégyenlem magam, hogy Vasbányai Ferenc (anyja: Kukla Mária, szül.: Budapest, 1933. február 12., lakik: 1089 Budapest, Reguly Antal u. 44.) tanár úr esetében újra elkövettük azt a -pusztán hibának nem is nevezhető- pazarlást, amit annyi esetben követünk el egyháziak és mi magyarok előszeretettel. Mert úgy látszik még mindig nagyon gazdagok vagyunk emberekben ahhoz, hogy a legjobbjainkat üzzük el, hagyjuk elmenni.

Tisztelettel kérem, mint aki a magyar egyházért maga is felelősséget érez, ne hagyjunk egy ilyen szintű tanárt, mint amilyen Vasbányai tanár úr, az Egyház számára elveszni. Szívből kívánom a Budapesti Egyetemi Katolikus Gimnáziumnak, hogy a Tanár Úr ott tanítson. Nem akarom minősíteni a József Attila Gimnáziumot-ahol a Tanár Úr negyven évig tanított- átvevő ciszter rend döntését, mert papi méltóságom nem engedi...

Vasbányai Ferencet öt éve ismerem, amióta lakhelyének plébániájára kerültem. Hitvalló, katolikus ember a Tanár Úr, aki vérbeli pedagógus Feleségével együtt. Tiszta, feddhetetlen élete, szakmai és emberi tartása tiszteletet vivott ki lakókörnyezetében és tanítványai nemzedékeiben számára.

Ismételten kérem Igazgató Urat, hogy kérjék föl Vasbányai Ferencet a Gimnáziumban való tanításra. Köszönettel és tisztelettel:

Budapest, 1997. szeptember 10.

.....
Dr. Oszti Zoltán, plébános,
teol. tanár